

Naturvårdsverket
Generaldirektör
Björn Risinger
registrator@naturvardsverket.se
Viltförvaltningsenheten
Kopia: Enhetschef Marcus Öhman

Enligt vad Jaktkritikerna erfar pågår nu ett arbete inom Naturvårdsverket med att ta fram ett nytt dokument som ska ersätta den ”Strategi för viltvårdsförvaltning” som väl upphör att gälla 2020. Vi har en del synpunkter på det förra dokumentet som det vore bra att ta med sig i det arbetet och vill gärna medverka i arbetet med att ta fram en ny strategi, innan detta beslutas.

Enligt 4 § jaktlagen (1987:259) ska viltet ”vårdas” i syfte att *bevara* de viltarter som tillhör landets viltbestånd och de fågelarter som tillfälligt förekommer naturligt i landet, och främja en med hänsyn till allmänna och enskilda intressen lämplig utveckling av viltstammarna. I viltvården ingår bl.a. att anpassa jakt efter tillgången på vilt. I 3 § står att *viltet är fredat* och får jagas endast om detta följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. Utgångspunkten är alltså att viltet inte ska dödas. Från detta kan myndigheter besluta om undantag, bl.a. i form av skydds jakt. Detaljbestämmelser finns i bl.a. jaktförordningen (1987:905).

I förordningen (2012:989) med instruktion för Naturvårdsverket framgår bl.a. att Naturvårdsverket är förvaltningsmyndighet på miljöområdet. Naturvårdsverket har en central roll i miljöarbetet och ska vara pådrivande, stödjande och samlande vid genomförandet av miljöpolitiken. Det enda som anges specifikt om jakt är att Naturvårdsverket ska ansvara för frågor om jakt och vilt enligt jaktlagstiftningen (3 § punkt 19). Av instruktionen går inte att utläsa något som kan tolkas som ett uppdrag att *främja* jakt. Det går som sagt inte heller att utläsa något sådant av lagen.

I den tidigare ”Strategi för viltvårdsförvaltning” med ett antal ”vägval” beskrivs dock våra viltstammar övergripande som en ”förnybar naturresurs” som mest verkar skapa problem. Ett ”vägval” i strategin kallas för ”främja brukande av vilt som resurs”. Här anges bl.a. följande:

Det ska vara enkelt för olika grupper att ta del av olika former av brukande och för jägare att få tillfällen att jaga. Jakt, viltturism och annat brukande av vilt ska inte begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas. Viltet ska kunna brukas på ett mångsidigt sätt som skapar värde i flera led – för naturupplevelser, friluftsliv och turism, jakt som fritidsintresse eller näring, produktion och förädling av kött och andra produkter. Myndigheter bör alltid beakta påverkan på brukandet av vilt när de fattar beslut inom t.ex. markanvändnings- och friluftsförhållanden. Vidare anges att jägare ska få service av myndigheterna och att viltkött bör vara ett naturligt inslag i den mat som serveras inom den offentliga sektorn (!). Inte ett enda av ”vägvalen” i fråga om viltförvaltningen handlar om bevarande eller biologisk mångfald! Det är anmärkningsvärt.

Vi menar att det befintliga strategidokumentet saknar förankring i lagstiftning och i Naturvårdsverkets uppdrag från riksdag och regering. Risken med ett sådant här dokument är att handläggare på t.ex. länsstyrelserna får för sig att detta strategidokument beslutats i demokratisk ordning och väger lika tungt som vad som står i rättskällorna. Exempelvis har vi noterat att företrädare för myndigheter i media på senare tid ibland gett uttryck för uppfattningen att Naturvårdsverket/ länsstyrelserna har i uppdrag att *främja jakt*, eller att jakt bör tillåtas om det inte finns några tungt vägande skäl däremot. Detta kan finnas ett samband med nämnda strategidokument.

Om det alls behövs ett strategidokument av det här slaget behöver det omarbetas i grunden för att bättre avspegla Naturvårdsverkets verkliga uppdrag – att vara en statlig myndighet för miljöfrågor och en drivande och samordnande kraft i miljöarbetet. Vi vill gärna delta i det arbetet, som remissinstans eller med en deltagare i arbetsgruppen. Det är viktigt att inte naturvårdsintresset bara företräds av jägarorganisationer eller företrädare för skogs- eller lantbrukarorganisationer, eftersom sådana organisationer framför allt tillvaratar sina medlemmars ekonomiska och liknande intressen. För att en ny strategi för viltvårdsförvaltning ska bli en mer balanserad produkt och inte bara se ut som ett beställningsjobb från jägarorganisationerna måste renodlade miljö- och djurskyddsorganisationer komma till tals i minst lika stor utsträckning.

Med vänlig hälsning

Föreningen Jaktkritikerna
Ordförande
Richard Dehnisch
info@jaktkritikerna.se